

36

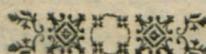
DISSERTATIO IN AVGVRALIS MEDICA
EXHIBENS NONNVLLA
DE
S C O R B V T O

QVAM
CONSENSV GRATIOSAE FACVLTATIS MEDICAE
PRAESIDE
IOHANNE FRIDERICO CARTHEVSE
MED. DOCT. ET PROF. PVBL. ORD. ACADEMIAE ELECTORALIS,
MOGENTINAE SCIENTIARVM UTILIVM ASSESSORE
FACVLIT. MED. H. T. DECANG.

PRO GRADV DOCTORIS
SYMMISQVE IN MEDICINA HONORIBVS ET PRIVILEGIIS
RITE ATQVE LEGITIME IMPETRANDIS
DIE OCTOBR. MDCCCLV.
H. L. Q. C.

DEFENDET

S A M V E L B E N I A M I N S C H O L T Z,
WRATISLAVIA-SILESIVE.

FRANCOFVRTI AD VIADRVM,
TYPIS IOANNIS CHRISTIANI WINTERI,
ACAD. REG. TYPOGR.

DISSERTATIO IN VADARIA MEDICAE

ERHABENIS AVVOCATE

DS

SCORBATO

DS

CONCERNANT GRADUOSA ECAUTATIS MEDICAE

DS

JOHANNI TITIUS CARTHASER

DS

DISSERTATIO MEDICA IN AVGVRALIS.

EXHIBENS NONNVLLA

DE

S C O R B V T O.

Scorbutum in terris nostris, aliisque,
ad Boream magis, quam Austrum
vergentibus, s̄epissime larvato in-
cedere habitu, variorumque morborum, quos
multi, de investiganda prima ægritudinum
origine, eruendisque veris earundem cau-

A 2

fig

sis parum solliciti, peculiares omnino ac plane distinctos aestimant, frequentissimum existere genitorem, quotidiana quidem experientia abunde docet; ast certo simil certius est, eundem practicæ pariter ignorantiae asylum haud raro constituere, ac sæpe sæpius accusari insontem. Suffragatur mihi THOMAS WILLISIVS, quando scribit a): „Maxima „symptomatum farrago, affectus multiplices „et diversi generis, quique interdum sunt op- „positæ aut contrariæ naturæ, scorbuto accen- „sentur: imo si accidens quoddam inusitatum, „nec prius auditum in corpore humano eve- „niat, cum ad aliud certum morbi genus refer- „ri nequit, sine dubio statim illud scorbuticum „pronunciamus: adeo hic morbus, quasi mali „nominis et damnati instar, pathemata aliena „luit &c. Notatu quoque dignissima judico, quæ SYDENHAMIVS de eodem errore pra-
cticō proposuit a), nec quisquam, spero, vitio
mihi

a) *Traat. de Scorbuto Cap. I.*

b) *In Oper. Cap. de Rheumatismo p. m. 263.*

mihi vertet, si ista etiam ipsissimis expressero
verbis: „Hic enim obiter, sed et libere tamen
„dicam, quod licet nullus dubitem, quin *Scor-*
„*butus* in his Plagis Borealibus revera invenia-
„tur, tamen eum morbum non tam frequen-
„tem, quam fert vulgi opinio, occurtere,
„persuasum mihi habeo; multos autem ex
„iis affectibus (ne plurimos dicam) quorum
„nomine *Scorbutum* incusamus, vel morbo-
„rum *Fientium*, nondum vero *Factorum*, qui-
„que nullum adhuc certum induerunt Ty-
„pum, effecta esse; vel etiam infelices *reliqui-*
„*as* morbi alicujus nondum penitus devicti, a
„quibus sanguis cæterique humores contami-
„nantur: Verbi gratia, quibus in corporibus
„materia aliqua, *Arthritidi* producendæ apta,
„recens generatur, nondum tamen in artus
„depluit, varia se ostendent symptomata, quæ
„*Scorbuti* suspicionem facient, donec *Arthri-*
„*tis* jam formata, atque aëtu se exerens, nul-
„lum amplius dubitandi locum relinquat.
„Neque ignoramus, non pauciora symptomata,

and.

A 3

ta,

,,ta, Scorbütum mentientia, Podagricos jam a
,,paroxysmo liberatos infestare; dum scilicet
,,vel intempestivus evacuantium usus, vel
,,ægri affecta ætas, vel alia aliqua causa natu-
,,ram interpellaverit, quominus materiam
,,omnem Arthriticam in artus exonerare va-
,,luerit. &c. Pluribus adhuc celebrium
Scriptorum testimoniis memorata corroborare,
multisque insuper exemplis, si ad enar-
randos casus speciales mihi hac vice excur-
rere placeret, illustrare possem facillime;
Verum enim vero, cum uberior hujus argu-
menti tractatio a scopo præsenti aliena sit,
amplius eidem immorari nolo, sed protinus
ad thematis primarii, ad ipsius nempe scorbu-
ti, disquisitionem progreiar, et potiora, circa
diagnosin ejus, aetiologiam, et curationem sci-
tu necessaria, breviter exponam.

§. I.

Scorbutus, præsertim adulterior ac dudum ad gradum
eminenter euctus, tam variis, tam pravis
symptomatibus stipatus deprehenditur, ut suffragan-
tibus

tibus medicorum præstantissimis, rectius plurium morborum, natura distinctorum, congeries, quam simplex affectio, nuncupandus sit.

§. II.

Practici igitur sagaciores, ut difficultates, quibus diagnosis hujus morbi premitur, nisi tollant penitus, aliquantulum tamen minuant, tres gradus, ex complicatorum pathematum numero, genio, et atrocitate cognoscendos, constituunt. Sub *primo* nimisrum gradu, præter febriculam lentam, valde utplurimum erraticam, quam pulsus celer, parvus et durus, urina nunc pallide, nunc obscure rubra, nunc plane fusca, et phlogoses frequentes produnt, varia gingivarum vitia, earum nempe pruritus, tumor, facillima cruentatio, fugillationes, putredinosam corruptelam cito sivebentes, et acrem fœtidamque saniem, sanguine permixtam, effundentes, itemque aphtæ *a)*, erosiones maxil-

a) Notabile discrimen aphtas benignas et scorbuticas intercedit: Benignæ enim, quæ tenellis infantibus, præsertim adhuc lactentibus, maxime familiares sunt, suamque originem solummodo acriori salivæ acescenti debent, crustas eminentes, subrotundas, lingvæ, palati, buccarum, gingivarum, ac faucium superficiem obsiden tes, easque parvas duntaxat, leviusculas, albicantes, uren-

maxillarum, fœtor oris cadaverosus, vacillatio, quin ipse casus dentium, laxitudo totius corporis, et major in primis vel minor artuum, præsertim crurum, imbecilitas ac gravitas notantur.

§. III.

Accedente postmodum gradu secundo, accedit ossium crepitus ^{a)}, accedunt quoque tendinum in cru-

urentes quidem, minime tamen ulcerosas, sistunt, ac rarius paullo ultra faucium limites extenduntur; scorbuticae ex adverso, quae majoris plerumque ambitus sunt, colorem flavescentem, aut fusco-rubescens, aut lividum, immo fusco-nigricantem obtinent, et plus minusve ulcerosæ ac putredinosæ deprehenduntur; hinc longe vehementiorem quoque ardoris ac morsificationis sensum excitant, ac saepè sàpius ad asperam arteriam, oesophagum, ventriculum et intestina, (quod escharæ imprimis seu crustæ copiosissimæ, cum fæcibus alvinis interdum exclusæ, probant), nunc sensim, nunc celerius, præser tam scorbuto ad altiore pridem gradum promoto, descendunt, dictasque partes morsificatione sua atque ardore tantopere vexant, ut spirandi difficultas, deglutitio difficilis, nausea, prostratio adpetitus, anxietates præcordiales, tormenta ventris, aliaque symptomata molesta orientur. Conf. Commerc. lit. Norimb. ann. 1737 p. 361. seq., itemque THEOPH. BONETI Med. septentr. P. II. Libr. I. Sect. 2. cap. 5. p. 337.

a) Ominosus ac plane singularis hic crepitus, qui

cruribus et subinde etiam brachiis, contracturæ rigidissimæ, extensionem motumque articuli affecti magis minusve impidentes, et duro semper ac quasi scirrhoso tumore stipatae. Cutis partium tumidarum ubi-vis cœrulea fugillatione fœdatur, et interspersis insimul tuberculis pustulisve miliaribus obsita conspiciatur. Nunquam hi tumores, qui in musculis pariter, præsertim buccarum ac crurum, nascuntur, in suppurationem abeunt, sed magis paullatim magisque, nisi invisibili interdum resolutione intestina tollantur, indurelcent, et tunc ad mortem usque, si suscepta scilicet

qui sub corporis ac partium motu in articulationibus percipitur, et rarissime vel rectius nunquam, si fortior existat, medelam admittit, in scorbuto graviori a sejunctis epiphysibus oritur, quæ, ab acerrimo humore erosæ, ab ossium summitatibus penitus separantur, adeoque sub motu articulationum cum strepitu colliduntur; quemadmodum hoc anno 1699. Lutetiae Parisiorum, cum pestifera ibidem scorbuti species, pestilentiae propemodum instar, stragem ederet, iteratae cadaverum sectiones, a Dno. Povpartio in Nosocomiis suscepæ, clare docuerunt. Vitium hoc tunc temporis non tantum articulationes artuum, sed ipsum quoque sternum occupabat, et sub respiratione proinde cartilaginiæ costarum prorsus sejunctæ debilem pariter strepitum excitabant. Vid. Mémoir. de l' Acad. Royal. des Sciences anno 1699.

B

cet scorbuti curatio fausto destituantur successu, perdu-rant.

§. IV.

Contracturis memoratis atque tumoribus do-lores porro, maculae et ulcera junguntur. Dolores, arthritica, rheumatica, venerea a) tormenta amulan-tes, nunc mitiores, gravativi, tensivi, vermiculares sunt, nunc atrocissimi pungentes, lancinantes, arden-tes, ostocopi, suamque saevitatem non in brachiis solum ac genubus contractis ac tumidis exercent, sed alias quoque articulationes, aliasque partes, nucham v. g., spinam dorsi, lumbos, coxendicem, femora, malleolos, plantas pedum, manus, ac digitorum extrema, immo ventriculum et intestina invadunt, ac torquent. Maculae latæ, quæ passim in cute generan-tur, et in collo, peñore, et musculosis brachiorum, fe-morum, ac tibiarum partibus frequentius in conspe-ctum prodeunt, colorem sublividum, cœruleo-nigri-can-

a) Magna dolorum, plurimumque symptomatum scorbuticorum et venereorum analogia gravibus haud raro erroribus practicis ansam præbet; quare multum omnino interest, ut quisque sibi differentiae criteria, quæ minime defunt, quæque n. GEORG. ERNEST. STAHLIUS in *Dissertatione de Scorbuti et venereæ luis diversis signis et medicinis fusius exposuit, nota reddat.*

cantem, purpureum, aut saltim rubrum dilutiorem obtinent. Hæ postremæ, quæ valde utplurimum pruriginosæ sunt, et identidem evanescunt ac redeunt, serum tenue et acre' transludando emitunt, et, malo ingravescente, sæpe sæpius in ulcera foedissima, carnem circumiectam sensim, et interdum fatis cito de-
pascentia, curatu difficultima, degenerant. Subinde etiam partes brachiorum ac crurum carnosæ gravi erysipelate subito corripiuntur, nec raro pariter fit, ut inflammationi huic pessima exulceratio succedat.

§. V.

Ingruente tandem tertio ac summo scorbuti gradu, genuum vacillatio a), et allegatorum symptomatum quamplurima adhuc majora incrementa capiunt,

a) Insignior genuum vacillatio, cum gressu titubante, ægris, graviori pridem scorbuto laborantibus, admodum familiaris est, et unice a destructo ligamentorum robore et elatere dependet. Observante enim antea laudato **P O V P A R T I O**, apud multos, quondam epidemicae scorbuticae Lutetiæ extintos, in articulatione genuum, loco temperatæ ac mucido-oleosæ synoviæ, liquor tenuis, subviridis, acerrimus, stagnabat, ligamenta erant, erosa ac corrosa, et ossa, alias contigua, longe ab invicem distabant. Vid. *Memoir. de l' Acad. Royal. des Sciences* 1. c.

gingivæ putridæ non minus, quam buccæ mītifice prorsus intumescunt, ac gangrænose evadunt, maxilla carie corruptuntur, in palato, fauibus, et ipsa lingua ulcera cacoethica generantur, sitis oritur intensior, adpetitus penitus dejicitur, et hydrops varius, aut phthisis pulmonalis, aut hujus loco tanta dyspnœa siccata supervenit, ut patientes, quemadmodum hoc i. e. HENRICVS KRAMERVVS sapissime observavit a), sub motu lenissimo in animi deliquia incident, et subito nonnunquam inter eundum suffocentur. Depravationes partium internarum, quod addendum censeo, depravationibus partium externarum valde utplurimum respondent: In extinctis enim, posteaque dissestis glandulæ meseraicæ, pancreas, hepar, lien, aliaque viscera gravissime obstructa, tumida, scirrhosa, et exulcerata reperiuntur, immo pulmones ita quandoque cum pericardio, pleura, et diaphragmate concreti cernuntur, ut respirationi amplius inservire, motumque necessarium subire nequeant b).

§. VI.

Adductis symptomatibus, quæ primaria ac vera scorbuti ejusdemque vehementiæ discrepantis signa præ-

a) Vid. Ejusd. Diff. epistolar., ut et *Commenc. litt.*

Norinb. ann. 1738. p. 116.

b) Vid. *Mémoir. de l' Acad. Royal. des Sciences L.c.*

præbent, plura molestissima et ominosa pathemata, minus tamen, quam præcedentia, in hoc morbo dia-
gnostica, addi merentur, largissimi nempe, tandem-
que penitus colliquatiyi, sudores nocturni, paralyses,
stupores, tremores, et convulsiones partium, melan-
cholia, somnolentia constans, aut pertinaces ac diu-
turnæ vigiliae, cephalalgia immanis cum gravi scoto-
mia, susurrus et tinnitus aurium, odontalgia, creber-
rima sputatio, constrictio gulæ cum deglutitionis dif-
ficultate, tussis inanis, hæmoptysis, exorbitantes na-
rium hæmorrhagiae, tremor et palpitatio cordis, con-
angustationes pectoris, dolores acutissimi in lateribus,
sterno, et maxime circa cartilaginem ensiformen, car-
dialgia, nausea, vomitus, rugitus, frequentes ructus
acidi, amari, nidorosi, inflationes hypochondriorum,
murmura ventris, colica nunc mitior, ac diurna,
nunc atrocissima convulsiva, dysenteria, diarrhoea fere
perpetua, aut hujus loco adstrictio alvi summe refrac-
taria, cum tanta interdum strictura spasmodica, ut
anus quasi introrsum trahatur, hæmorrhoides eæcæ
valde torquatosse, et hujus commatis sexcenta alia.
Notari tamen debet, nunquam hæc ipsa apud unum
idemque subjectum conjunctim aut constanter ob-
via reperiri, sed hæc istos, alia rursus alios ægros scor-
buticos longiori aut breviori tortura afficere.

omni

B 3

§. VII.

Præter magnam partium solidarum atoniā, ut nunc ad ætiologiam progrediā, universalis atque ingens tam sanguinis, quam lymphæ depravatio in hoc morbo observatur, et tanta in primis eorum mucidas initio adest, ut vascula minora libere amplius subire ac permeare nesciant, sed hinc inde subsistere, et refractarias in visceribus, organis se- et excretoriis, cæterisque partibus corporis quamplurimis obstrunctiones, unde uberrimus postmodum dolorum, tumorum spasmorum, inflammationum, macularum etc. preventus explicari potest, producere cogantur. Copiosissimus ac tenacissimus hic mucus in principio multis quidem incrementis acribus salinis, salsa, urinosa, et subinde quoque acidæ naturæ refertus est, nondum tamen manifeste putridus reperitur; malo autem crescente, et ad secundum ac tertium gradum proiecto, insignem sub stasi sua diurna corruptionem putredinosam contrahit, salia mixta indiscriminatim alcalescere, acerrimamque indolem assumere incipiunt, et tota igitur massa mucida sensim in causticum liquamen resolvitur.

§. VIII.

Ad dicta probanda multa quidem argumenta, ex præmissa morbi historia et aliunde de prompta, facilime

lime adducere possem; verum enim vero, ne circa corroborandam rem claram justo prolixior sim, ulcera duntaxat, sanguinem, vena emissum, et urinam, quæ luculentissima, tam putredinis, quam muciditatis et acrimonie documenta suppeditant, dubitantibus consideranda proponam. Ulcera enim semper cacoethica sunt, ac sœpe fetidissima: Sangvis, vena extractus, sero destituitur, ac viscida plerumque, et plane non-nunquam lardiformi, crusta obducitur, immo tenacissimo muco subjinde tantopere scatet, ut majori promedium jure pituita subflavo-albicans, quam crux rubicundus, vocari mereatur; et urina denique, cuius color variat, ac modo, ut supra pridem retuli, ad pallide aut saturate rubrum, modo ad rubro-fuscum, aut subfuscoc-nigricantem accedit, nunc sedimentum copiosum tartareo-mucidum, nunc splendens rutilansque sabulum, matulæ parietibus ob eminentem acridinem suam pertinacissime adhærescens, deponit.

§. IX.

Veterum medicorum plerique, et multi pariter neotericorum scorbutum in frigidum ac calidum distinguunt, et priorem, qui homines, loca maritima, palustria, uliginosa, simulque frigida, incolentes, sœpius corripere creditur, dyscrasias humorum mucido-acidæ, poste-

posteriorem vero, in tractibus humidis calidioribus
frequentiorem, dyscrasias mucido-alcalicæ natales suos
maxime debere, statuant. Receptissimam hanc di-
stinctionem ego penitus quidem rejicere nolo, can-
dém tamen, quum differentem solummodo cacochy-
miæ gradum concernat, non adeo necessariam esse,
arbitror. Nam scorbutus frigidus nihil sane aliud est,
nisi scorbutus recentior ac mitior, in quo humores, si-
cuti dudum in antecedentibus dictum fuit, sola tan-
tum, eaque ingenti, muciditate falso-urinosa (rarius
falso-acida) laborant, et a sensibili putredinis labe ad-
huc immunes inveniuntur; calidus vero appellandus
erit, (quamprimum manifesta humorum, præsertim
subsistentium, corruptio putredinosa supervenit, et fa-
linæ quisquilia in universa succorum massa acerrimam
naturam alcalico-urinosam nanciscuntur, adeoque
complicata febricula lenta erratica, h. c., increscens
per vices atque decrescens, itemque phlogoses et in-
flammationes notabilia augmenta capiunt. Certo
cæteroquin certius est, scorbutum frigidum sive fali-
no mucosum in regionibus maritimis atque palustri-
bus calidioribus, nec minus apud nautas, longiora iti-
nera in Indiam suscipientes, celerrime in mucido-pu-
tridum seu calidum transfire, immo hunc posteriorem
persæpe sub diurna aeris constitutione humida et ca-
lida

lida protinus, nec antea observato priori, dispositos adoriri, quum mucus, tubulis tenacissime inherens, presentibus indicatis similibusque circumstantiis, intra tempus brevissimum, in putrilaginem degenerare soleat.

¶) s. 5. X. *Etiam in aliis regionibus etiam in aliis regionibus*

Inducendæ prædictæ partium solidarum atoniæ, sensimique ingenerandæ acri, mucidæ ac putridæ caco-chymiae multa quidem, ad sex rerum nonnaturalium ac præternaturalium classes spectantia, favent, præ reliquis nihilominus aer humidus, nebulosus, simulque frigidus nimium, aut nimium calidus, vel corporum quoque putrescentium exhalationibus valde inquinatus, nec minus eculenta, concoctu difficultia, nimis salsa, muriatica, rancida, ac putrida a) defectus potus

a) In regionibus quibusdam borealibus, Samojitia v. g., Siberia maritima, Insulis Feroensibus etc., ubi scorbutus valde grassatur, ulcerumque foeditate cancrum ac lepram æmulatur, post intemperiem aeris humidam frigidamque, quæ, transpirationis cutanæ libertatem sufflaminando, variorum recrementorum accumulationi admodum famulatur, alimenta corrupta locum primarium inter causas procataræticas occupant. Incolæ enim, teste BARTHOLINO in *Actis Haffn. ann. 1671. et 1672.* Obs. 49., vietu delectantur semiputrido, et sua inprimis

C juscum

tus sufficientis, vita sedentaria, mœror, tristitia, curæ, studia profundiora diu protracta, plus minusve impedita exhalatio cutanea, imminuta aut penitus suppressa excretio sanguinis menstrui et hæmorrhoidalis, hujusque farinæ complura alia in censum caussarum procatareticarum veniunt: Nec prætermittendæ etiam sunt sinistre tractatæ febres intermittentes, præsertim epidemicæ et quartanæ autumnales, itemque diarrhoeæ criticæ, stypticorum usu præmature cohibitæ; quippe quæ rebelles ut plurimum viscerum obstructiones relinquunt, et propter hanc causam, et vi retentas

fuscula pinguedine animalium sapida reddunt, quam ita præparant: Recentem ex animalibus mastatis circumvolutam reponunt, donec nonnihil putrefaciat, deinde in frustula disjectam, parum liquefcere sinunt, et in massam 36. librarum compingunt, quam in terram paludosam defodiunt, et quo diutius ibidem servatur, ad usus melior evadit. Antiqui si fecerint, odorem casei venustrum refert. Quo quis ditior, plus hujus adipis servat, quæ primæ divitiae fuerunt olim incolarum. Pauperiores, quibus adipis copia deficit, defecūt ovium, lardum balænarum substituunt, quod, e ventriculo balænæ exsecutum, ad focum suspendunt, donec sensim ignis beneficio putrefaciat et liquefaciat. Piscibus recentibus raro vescuntur, sed siccis et semiputridis, Capita piscium et ovium exponunt angulis ædium, donec putrefaciant, quibus postea vesci gaudent. etc.

tas copioſas impuritatis mucido-acres, coruptelæ humorum scorbuticæ, niſi ſemper prima, latiora tamen, fundamina ponunt.

§. XI.

Pro durationis ac vehementiæ diſcrepantiæ prognosis in hoc morbo admodum variat, idemque nunc facilius, nunc diſſicilius tollitur, nunc curatiōnem, ſummo ſciliet gradu præſente, penitus reſpuit. Facilius nimirum curatur, quando nondum ultra limites primi gradus progreſſum fecit, et ægri quoque, in vegeta adhuc ætate conſtituti, congruum diætæ regimen exacete obſervant: Diſſicilius ex adverſo, quin diſſicillime, profligatur, ſi pridem ad ſecundum gradum exaltatus radices altiores egerit, aut patientes, præſertim jam ſeniores, præſcriptas diætæ regulas ſpernant, ſuoque genio libere indulgeant. Quoties evenit ſortitū ſalutarem, blanda ut pluriſimum diarrhoea, vel fluxu hæmorrhoidalī, aut menoſuo, vel diureſi, vel copioſa exanthematum purpuratorum eruptiōne, vel etiam, licet paullo rarius, diaphoreſi critica ſolviſtur paullatim, aut tamen minuitur a); irrita autem

C 2

qua-

a) Nonnulli qui Plicæ Polonicæ genesin, non obſtantē aliorum diſſensu ac feria contradictione, a latente ſcorbuto deducunt, materiæ peccantis evacuationem in-

cunque medela, in phthisin, uti supra §. 5. dudum indicatum fuit, aut hydropem lentiori progreſſu degenerat, vel, apoplexia superveniente, aut syncope gra-
vif.

terdum quoque per capillos fieri arbitrantur. Nolo sententiam hanc in præſenti ad examen rigorosum vocare; fateri tamen cogor, hunc morbum, antequam horridum hoc germen in capite extruditur, multa, quoad symptoma, cum scorbuto communia habere. Nam sub prima hujus mali invasione torpores atque dolores artuum, manuum, digitorum, ac pedum oriuntur, qui, occiput, cervicem, scapulas, ac spinam dorsi occupantes, vehementiores evadunt, diétaſque partes, per integrum plerumque ſpatium ſemestre, nunc majori, nunc minori, cruciatu afficiunt. Adeſt præterea febricula continua, quaſi lenteſcens, quaे quotidie circa vesperam exacerbatuſ, nec unquam penitus ante plicae genesin cefſat. Doloribus artuum etc. apud multos multasque patientes tumores in locis variis, curatu diſſicillimi, itemque con- torsiones artuum, ſpasmi tendinum, contracturæ, ulcera, extraordinaria ungviū in digitis manuum ac pedum crassis, incurvatio, atque ſcarbities, cum colore flavo ac livido, nec minus exoſtoſes, cum inſolita oſſium fragilitate, et ſubinde etiam gibbositas spinæ dorsalis vel ſta- tim junguntur, vel ſæpius ſuccedunt. Apud alios fur- fures copioſi in capitib partē capillata naſcuntur, et apud alios tumores glandularum ſtrumosi ac ſcrophulosi gene- rantur, aut varia oculorum vitia, quia ipſa haud raro amavroſis ſuperveniunt.

vissima, aut suffocatione, patientes subito extinguit:
„Maxime, I. ALLEN scribit a), observatu dignum est
„prognosticon Sennerti de scorbuto; respirationis (in-
„quit) difficultas et pectoris angustia periculosem est
„malum, ob quam si medicus et adstantes suum offi-
„cium non faciant, saepe ægri Syncope præter exspecta-
„tionem intereunt; sin vero fortior natura morbum
„diutius tolerare possit, plerumque in *Hydropem* inci-
„dunt, præcipue ii, qui purgantibus fortioribus subin-
„de uti solent. &c. &c.

§. XII.

Curatio hujus affectus duabus indicationibus generalibus, quarum altera humorum emendationem ac depurationem, altera roboris amissi restitutionem concernit, maxime nititur. Medicamenta igitur, ad obtinendam primam indicationem necessaria, partim evacuantia sunt, partim alterantia. Inter priora tum *tenia laxantia* et *emetica*, ex pulpa tamarindorum, manna, rhabarbaro, foliis sennæ, tartaro solubili, cremore tartari, sale amaro Ebshamensi ac Sedlizeni, radice ipecacuanhae etc. paranda, ac saepius repetenda, tum *diuretica* ac *blanda diaphoretica*, quæ specifica insimul al-

C 3

teran-

a) In *Synopsi Medicinæ practicæ Cap. IX. Art. 44.*
p. m. 322.

terandi virtute pollut, locum occupant; ad posterio-
ra autem varia, indole non minus, quam operatione
distincta, *aeria* nimirum, vulgo *antiscorbutica* dicta, ut
et *amara*, *balsamica*, et *aromatica*, v. g. rad. *ari*, *pimpinellæ* albae, *raphani*, *armoraciae*, *scillæ*, *iridis Florenti-*
næ, *aristolochiæ* longæ et rotundæ, *gentianæ rubræ*,
trifolii fibrini, *angelicæ*, *herba cochleariæ*, *nasturtii*
hortensis et *aquatici*, *folia*, *flores* et *fructus cardamin-*
di, *herba marrubii albi*, *scordii*, *trifolii fibrini*, *hederæ*
terrestris, *flores arnicæ*, *summitates tenellæ pini* et
abietis, *cortex cascarillæ*, *Winteranus verus*, *canella*
alba, *ignum sassafras*, *guajacum*, *juniperi*, *sem. sinapi*,
cochleariæ, *baccæ juniperi*, *lauri*, *gummi ammoniacum* et *similia*, sub diversa tamen forma, quam
textura et usus, materiae medicæ gnaris jam notissimus,
determinabunt, usurpata, nec minus ex acidulo-balsamicorum classe aqua picis liquidæ a) referuntur, im-
mo, iisdem salina pariter alcalia, falsa, sulphurea, sul-
phureo-alcalia et mercurialia, v. g. *tinctura tartari*,
metallorum, *antimonii acris* et *tartarisata*, *ess. fuliginis*
CLAVDERI, *aqua calcis vivæ b)*, *sulphur antimonii*
aura-

a) Conf. **GEORG. BENCKELEY** Nachricht von
Theerwasser.

b) In Hollandia aqua hæc, teste **BVRLETO**, non
tantum in cachexia, chlorosi, obstruktione viscerum et

auratum, morsuli restaurantes KVNCHELII, mercurius dulcis *a*), flores salis ammoniaci simplices, aliaque familia media, itemque aquæ soteriæ minerales Spadanæ, Schwalbacenses, Egranæ, Pyrmontanæ etc., quæ egregium persæpe validissimumque auxilium attulerunt, addi merentur.

§. XIII.

Medicamenta hactenus recensita, quod consensim monendum arbitror, in sic dicto quidem scorbuto frigido, ubi humores, a putredinosa corruptione ad-

hydrope, sed etiam in scorbuto specifica creditur, præfertim, si cum tintæura antimonii aut metallorum ea proportione misceatur, ut mensura una aquæ duas vel tres tintæuræ uncias recipiat. Utilissime etiam cum dulci animantium laete, quod æque, ac emulsiones fructuum ac seminum lactescientium, in scorbuto recentiori præstantissimum est, combinatur. Mixtura prior, quod addo, quotidie ad uncias sex, posterior autem ad uncias decem, duodecim, immo sedecim, hauritur.

a) Circa usum mercurii dulcis in scorbuto practici dissentient, eumque alii plane nocivum judicant, alii istum opem egregiam ferre contendunt. Quod me attinet, nec horum, nec illorum sententiam simpliciter adprobare aut damnare audeo, sed utrique, sub certa tamen conditione, veri quidquam inesse arbitror. Pro meo enim iudicio in scorbuto frigido mucoso, in quo nullæ adhuc

adhuc immunes, ingenti duntaxat muciditate atque lentore laborant, valde proficia reperiuntur, in calido autem sive putrido promiscue adhiberi nequeunt. Hic ipse enim nulla amplius acria potentiora, nulla aromatica calidiora, nulla denique emetica et cathartica completa patitur, sed, praeter laxantia et temperata balsamica, præcipue antiputredinosa atque refrigerantia acidula, cuius census sunt serum lactis, succus citri, ac limoniorum, aqua et sacharo temperatus, infusum acetosæ et acetosellæ recentis, cum sero lactis paratum, spiritus salis rite dulcificatus, spiritus aceti, sal acetosellæ, tremor tartari etc., ad sui curationem postulat.

§. XIV.

Muciditate ac spissitudine humorum aliquantulum emendata, de restituendo partium solidarum robore protinus cogitandum est. Atonia enim perseverante, nulla unquam curatio radicalis speranda est, sed humores nonnihil resoluti, interjecto brevi tempore, ad pristinum vitium rursus relabuntur, ac sensim vilcerum corruptiones adsunt, ob eminentem resolvendi et irritandi virtutem conduit, in calido putredinoso autem nocet, et, observatione teste, exulcerationum incrementa promovet.

sim sensimque ipsius putredinis corruptela, funditus postmodum vix aut ne vix exstirpanda, depravantur. Necesse itaque est, ut congruis alterantibus activa et adæquata confortantia addantur et interponantur: Activa, inquam et adæquata confortantia; nam, licet multa quidem a scriptoribus ad hunc finem obtinendum cum elogiis recensentur, valde tamen dolendum est, quod paucissimorum effectus, propter refractarium morbi genium, voto et exspectationi respondeat. Pro meo judicio austriuscuso-amara et austriuscuso-balsamica, tum nativa, v. g. cortex Peruvianus, grana chermes, radix caryophyllatae etc., tum mixtionis beneficio parata, v. g. martialia, terra laponica, radix tormentillæ, bistortæ, cortices granatorum, aliaque austera potentiora, amaris atque balsamicis, vel subinde etiam acrisibus decenti quantitate nupta, præstantiora sunt, quum magis leni adstrictione, quam commotione suam operationem absolvunt.

§. XV.

Curationi internæ, hactenus brevissime descrip-
tæ, externorum quoque medicaminum applicatione,
et exactissimo in primis regimine diætetico subvenien-
dum est. Remedia externa pro urgentium sympto-
matum varietate admodum quidem variant, potiora

D

tamen,

tamen, frequentius scilicet in usum trahenda, cum iis, quæ vulgo discutiendi fine in tumoribus et inflammatio-
nibus erysipelaceis, vel abstergendi, purificandi ac
consolidandi fine in ulceribus sordidis adhiberi solent,
conveniunt. Regimen dieteticum majoris adhuc
momenti est, quum diæta congrua in hoc morbo plus
sæpe, quam pharmacorum farrago, præstet. Congrua
autem in genere dicenda erit, quando singula, inter
causas procatarcticas nonnaturales relata, sedulo ac
quantum fieri potest, vitantur, et ea ex adverso, sive
aeris emendationem, sive alimenta, motum corporis
animi tranquillitatem etc. spectes, eliguntur, quæ in-
dicationibus curativis conformia sunt, aut vario ta-
men modo salutarem medicaminum ef-
fectum promovent.

T A N T V M.

Dich

Dich reizte, Freund! von muntrer Jugend,
Der Weisheit Abel und die Eugen
Den ernsten Sinn zur Wissenschaft,
Sie zeigte göttlich ihre Schöne,
Und zog Dich unter ihre Söhne.
Du fühltest ihrer Schönheit Kraft.

So steigst Du, Freund! in heitre Sphären,
Wo durch geschickter Aerzte Lehren,
Dein mutiger Fleiß noch iho steigt,
hier hast Du Dir den Palm ergeizet,
Der uns aerecht. Dich würdig reizet,
Und uns den edlen Vorzug zeigt.

Steig nun auf iene Ehrenstufen,
Dazu Dich Fleiß und Mühe schufen,
Wo Dich Hygea freudig küsst.
Sie weiht Dir, ihrem seltinem Sohne,
Mit froher Hand die Lorbeerkrone,
Die das Verdienst des Wissens ist.

Geh nun geschickt in jene Fluren!

Berey'ge da des Segens Spuren

Von Deiner edlen Wissenschaft!

Die Krankheit wünschet schon Dein Wissen,

Und Schwäche fühlet schon Dein Grüßen,

Geh, sei ein Schöpfer neuer Kraft.

Johann August Milling,
v. G. G. B. aus Cöthen im Anhaltischen.

200 A 6272

f

TA-OL

Retro ✓

B.I.G.

Black

3/Color

White

Magenta

Red

Yellow

Green

Cyan

Blue

Farbkarte #13

8
7
6
5
4
3
2
1
Inches
Centimetres
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19

DISSESTITO IN AVGVRALIS MEDICA

EXHIBENS NONNVLLA

DE

S C O R B V T O

QVAM

CONSENSV GRATIOSAE FACVLTATIS MEDICAE

PRAESIDE

IOHANNE FRIDERICO CARTHEVSER

MED. DOCT. ET PROF. PVBL. ORD. ACADEMIAE ELECTORALIS.

MOGVNTINAE SCIENTIARVM UTILIVM ASSESSORE

FACVLT. MED. H. T. DECANO

PRO GRADV DOCTORIS

SVMMISQVE IN MEDICINA HONORIBVS ET PRIVILEGIIS

RITE ATQVE LEGITIME IMPETRANDIS

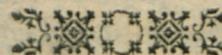
DIE OCTOBR. MDCCCLV

H. L. Q. C.

DEFENDET

SAMVEL BENIAMIN SCHOLTZ,

WRATISLAVIA-SILESIVÆ.

FRANCOFVRTI AD VIADRVM,
TYPIS IOANNIS CHRISTIANI WINTERI,
ACAD. REG. TYPOGR.